

et Andragende til Ministeriet, hvori man meget indtrængende anmoder om Støtte til Foreningens Virksomhed, et Andragende, der er anbefalet af Industriraadet, Fællesforeningen for Dansk Industri og Haandværk, det kongelige Landhusholdningsselskab og Grosserer-Societetets Komité, besluttede Ministeriet sig til at søge en 3-aarig Bevilling til den nævnte Forening paa 25 000 Kr. aarlig. For saa vidt den høje Rigsdag maatte billige dette, vil der altsaa i de kommende tre Aar blive ydet et Beløb af 25 000 Kr. til det Formaal, som der er peget paa i Kulfordelingsudvalgets Skrivelse af 9. Juni d. A. Hertil kommer, at Staten gennem det tekniske Udvalg yder ret store Beløb til brændselsøkonomiske Formaal. Paa Tillægsbevillingsloven for 1920—21 blev der saaledes til det tekniske Udvalgs Arbejde bevilget 30 000 Kr., og paa Forslaget til Tillægsbevillingslov for 1921—22 er der stillet Forslag om et Beløb paa 170 000 Kr. til at foretage meget omfattende Forsøg angaaende en mere effektiv Udnyttelse af de danske Energikilder, i første Række vore Tørvemoser. Under Hensyn til for det første Ydelsen paa de 25 000 Kr. aarlig til Dansk Brændsels- og Kontrolforening i de første 3 Aar, dernæst en Ydelse paa 30 000 Kr. paa Tillægsbevillingsloven for 1920—21 og Forslaget om en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for 1921—22 paa 170 000 Kr. med brændselsbesparende Formaal og med det Formaal at søge yderligere udviklet Udnyttelsen af danske Energikilder forekommer det mig, at det maa siges, at Staten har opfyldt Kulfordelingsudvalgets Ønske om, at der maa blive ydet Bidrag til brændselsbesparende Formaal i den nærmest kommende Tid. Det synes mig derfor at være rimeligt, at det Beløb, som kunde være til Disposition til dette Formaal, saa ogsaa gik ind i Statskassen, og derom vil der blive stillet Forslag, som jeg haaber maa finde det høje Finansudvalgs og den høje Rigsdags Tilslutning.

Røde: Det er om det sidst af den højtærede Minister omtalte Forhold, jeg ønsker at gøre nogle faa Bemærkninger. Det vil være bekendt, at Rigsdagen har vedtaget at føre Overskuddet af Hudeordningen tilbage til dem, der havde indbetalt i Statskassen de Summer, hvoraf dette Overskud er dannet. Rigsdagen har besluttet at fordele disse mellem forskellige af Landbrugets Organisationer til bestemte Formaal og endvidere at anvende en sær-

lig Del af dette Beløb til et for hele Landet og naturligvis særlig for Landbruget betydningsfuldt Spørgsmaal vedrørende Mejeriproduktionen. I Anledning af dette Forhold har en af Industriens Mænd, Direktør Olesen, i et Foredrag, som senere er offentliggjort, og som jeg tror, Tingets Medlemmer ogsaa har kunnet stifte Bekendtskab med, udtalt, at det forekom ham, at Bevillingsmagten her stillede sig forskelligt overfor Landbruget og Industrien, idet man havde ment at burde inddrage i Statskassen et Beløb, som var ydet i alt væsentligt af Industrivirksomhedernes Kulforbrugere, og hvoraf en Rest forelaa ved Kulfordelingsudvalgets Virksomheds Ophør. Da jeg tror, at intet er mere egnet til at skabe Uro og Ubehag, end hvis en ulige Behandling foreligger, mente jeg det rigtigt i Finansudvalget at henlede Opmærksomheden paa denne Udtalelse af Direktør Olesen og anmode om et Samraad med Indenrigsministeren herom. Dette fandt ogsaa Sted, og det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister i Udvalget udtalte sig mere imødekommende overfor den Tanke at lade Kulfordelingsudvalgets Overskud gaa den tilsvarende Vej som Hudeordningens Overskud, end han har gjort her i Dag.

Den højtærede Minister har rigtigt fremført, at den høje Rigsdag ikke har været karrig med Bevillinger i Brændselsundersøgelsernes Tjeneste; men den høje Rigsdag har heller ikke været karrig med Bevillinger, som var af Interesse for Landbruget. Spørgsmaalet er da slet ikke løst ved denne Fremstilling, hvis Rigtighed jeg i øvrigt fuldt ud erkender. Spørgsmaalet maa stilles saaledes: Naar Rigsdagen efter Forhandling med Finansudvalget har ment det rigtigt at lade Hudeudvalgets Overskud vende tilbage til dem, der havde betalt det gennem Landbrugets og nogle andre Organisationer, vil det saa ikke være rigtigt at lade det Overskud, der er til Stede ved Kulfordelingsudvalget, vende tilbage til dem, der har betalt det, det vil sige Industriens og nogle andre Organisationer? Jeg skulde tro, at man vilde handle rigtigt ved at behandle disse to Spørgsmaal ensartet. Kulfordelingsudvalgets Overskud er naaet, ved at der under Krigen er betalt en ganske lille Kendelse for alle de Kul, som har passeret Kulfordelingsudvalgene, hvilket faktisk er alle de Kul, der i nogle Aar anvendtes her i Landet. Det viser sig nu, at den Kendelse, som saaledes er indbetalt, har været fuldt tilstrækkelig til at dække